

Middelalderen, jeg skal flyttes tilbage, men det er til Oldtidens mørkeste Perioder. Det ender jo formodentlig med, at det bliver opdaget, at jeg egentlig er en gammel Mumie, der af Vanvare er kommen til Live igen paa et ubelejligt Tidspunkt.

Men det ærede Medlem sagde altsaa, at der kunde have været nogen Mening i saa at lukke dette Teater helt, at slette denne Bevilling ud. Jeg synes ikke, at der vilde have været nogen Mening deri. Fordi en Mand har forbrudt en Bevilling, en Bevilling, der er Plads til, saa fører det jo dog ikke med nogen som helst rimelig Logik til, at saa skal denne Bevilling forsvinde fuldstændig ud af Verden, saa skal ingen andre kunne faa denne Bevilling. Lad os tænke os det Tilfælde, at paa en eller anden Maade — man kan jo tænke sig, hvad det skal være, men jeg tror ikke paa Muligheden deraf — en eller anden af de nuværende Teaterdirektører paa en eller anden Maade forbrød sin Bevilling, skulde man saa af den Grund lukke det Teater og sige: Nu maa der ikke mere spilles paa det Teater, nu er det lukket, det er ude af Verden? Jeg tror, at man vilde henføre en saadan Handling til en af Oldtidens mørkeste Perioder.

Censur har jo været næsten en rød Traad gennem hele den Forhandling, der har fundet Sted med mig, og det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds har jo ikke nægtet sig den Fornøjelse her i Folketinget at gentage noget af en Ordveksling, der fandt Sted imellem ham og mig paa et Møde i Hillerød en Gang i Forsommeren. Det ærede Medlem klagede nu ligesom den Gang over, at der var indført eller syntes at skulle indføres Censur paa Rigsdagen, idet Socialdemokraterne — muligvis ogsaa andre Partier — ikke kunde faa deres private Lovforslag behandlede. Og det ærede Medlem anførte, at jeg dertil havde svaret, at det var, fordi der ikke var Tid dertil. Kunde ikke det ærede Medlem og jeg, som jo ikke ere enige om meget, i det mindste blive enige om, at man, naar man vil give et Referat af noget, der er sket udenfor Rigsdagen, saa giver et fuldstændigt Referat; vilde det ikke have været rigtigt, om det ærede Medlem havde givet et fuldstændigt Referat af mine Ord? Thi saa vilde det ærede Medlem have maattet fortælle, at jeg sagde, at jeg vidste jo ikke, hvad Grunden var, men efter min Opfattelse maatte Grunden være den, at man paa Rigsdagen ikke havde faaet Tid der-

til, fordi Socialdemokraterne og deres allierede holdt saa uhyre mange og lange Taler, saaledes at Tiden gik dermed. Jeg tror, det er rigtigt. Det ærede Medlem nikker, det er altsaa rigtigt. Jeg tror, at det er rigtigt, at Grunden er den, at de have holdt disse mange og lange Taler. Thi se vi paa Folketingstidenden for Samlingen 1904—05, saa se vi, at den fylder ca. 5,000 Spalter, i 1905—06 fylder den ca. 7,000 Spalter og i 1906—07 henved 7,500 Spalter. Derfor sagde jeg — og jeg tror, det er rigtigt — at den sikre Vej til, at der kunde blive Tid til at behandle Lovforslagene og alle Sagerne, var, at man forstod at begrænse sig noget og ikke holdt alt for mange og især ikke alt for lange Taler. Jeg vil anbefale denne Henstilling til det ærede Medlems og hans Partifællers og Venners Overvejelse.

Saa klagede det ærede Medlem over, at jeg havde kaldt de andre Partier paa Rigsdagen for jammerlige Smaapartier. Det ærede Medlem fortalte heller ikke der fuldt ud, hvad det var, der var foregaaet. Det var det, at i Løbet af Forhandlingen, hvor der var Tale om, hvorledes det var gaaet ved forrige Valg, udtalte jeg, at Reformpartiet fremdeles var det største Parti paa Rigsdagen. Saa var der en ivrig Tilhører, formodentlig en af det ærede Medlems Venner, som afbrød mig med en haanlig Bemærkning med Hensyn til Partiets Størrelse, og dertil tillod jeg mig saa at svare, at naar man tog i Betragtning, at Reformpartiet bestod af 56 Medlemmer, og at det Parti, der derefter var størst, bestod af nogle og tyve Medlemmer, og at de andre vare meget mindre, saa maatte man, naar man vilde haane Reformpartiet som et lille Parti, virkelig kalde de andre Partier for jammerlige Smaapartier. Det var i Ordets numeriske Betydning og paa Grundlag af Diskussionens Forløb, at jeg brugte denne Udtalelse, og jeg begriber i Grunden ikke, hvor det ærede Medlem vil hen med at bringe denne Sag frem her paa Rigsdagen.

En anden Sag, som det ogsaa undrede mig, at det ærede Medlem bragte frem, var Spørgsmaalet om Opførelsen af *Braaskovgaard*, den ny Drengopdragelsesanstalt. Det ærede Medlem klagede over, at jeg havde givet dette Byggeforetagende bort i Entreprise uden foregaaende Licitation. Det er for øvrigt allerede omtalt af det ærede Medlem for Nørresundby (Jensen-Sønderup); men det undrer mig noget, at det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds kan komme med saadant noget